

Słowo Życia

„Wszystko więc, co byście chcieli, żeby wam ludzie czynili, i wy im czyńcie! Albowiem na tym polega Prawo i Prorocy” (Mt 7, 12).

Ileż razy, dokonując ważnych wyborów życiowych, szukaliśmy pewnego kompasu, który wskazałby nam drogę, jaką należy podążać? A czy jako chrześcijanie zadaliśmy sobie pytanie, co jest sednem Ewangelii, kluczem, by tu i teraz żyć w sercu Boga i jako Jego dzieci?

Oto słowa Jezusa, które tego dotyczą – Jego jasne, zrozumiałe i możliwe do wcielenia w życie zapewnienie. Znajdujemy je w Ewangelii według św. Mateusza jako fragment wielkiego Kazania na Górze, gdzie Jezus uczy, jak żyć w pełni życiem chrześcijańskim. W tym zwięzłym stwierdzeniu podsumowuje On całe swoje nauczanie.

Dzisiaj, kiedy potrzebujemy komunikatów bogatych w treści, ale krótkich i skutecznych, moglibyśmy przyjąć to Słowo jako cenny tweet do pamiętania w każdym momencie.

„Wszystko więc, co byście chcieli, żeby wam ludzie czynili, i wy im czyńcie! Albowiem na tym polega Prawo i Prorocy”.

Abyśmy mogli lepiej zrozumieć, co możemy robić dla innych, Jezus zachęca nas do postawienia się w ich sytuacji. On sam tak uczynił, kiedy przyjął nasze ludzkie ciało, aby nas ukochać.

Zadajmy sobie pytanie, czego oczekujemy od naszych rodziców, dzieci, współpracowników, rządzących, przewodników duchowych? Przyjęcia, wysłuchania, akceptacji, wsparcia w potrzebach materialnych, ale także szczerości, przebaczenia, zachęty, cierpliwości, rady, wskazówek, pokierowania... Dla Jezusa, ta wewnętrzna postawa, za którą idą konkretne działania, jest realizacją całej treści Prawa Bożego i całym bogactwem życia duchowego.

Jest to „złota zasada”, uniwersalne przesłanie obecne w różnych kulturach, religiach i tradycjach, które ludzkość rozwinęła na swojej drodze¹. Jest to podstawa wszystkich prawdziwie ludzkich wartości, które budują pokojowe współistnienie poprzez sprawiedliwe i solidarne relacje osobiste i społeczne.

¹ Kilka przykładów: „To, czego nie chcesz, aby inni ci robili, tego nie rób innym. W tym się zawiera cała Tora. Reszta to komentarz”. (Judaizm); „Nikt z was nie jest wierzącym, dopóki nie zapragnie dla swego brata tego, czego pragniecie dla siebie”. (Islam); „Nie rób innym krzywdy w sposób, który byłby dla ciebie szkodliwy”. (Buddyzm). Por. http://www.aecna.org/Amicizia_Ebraico_Cristiana_di_Napoli/Regola_doro.html.

**„Wszystko więc, co byście chcieli, żeby wam ludzie czynili, i wy im czyńcie!
Albowiem na tym polega Prawo i Prorocy”**

To Słowo wzywa nas do kreatywności i wspaniałomyślności, do podejmowania inicjatyw na rzecz wszystkich, do przerzucania mostów nawet do tych, którzy nie są naszymi przyjaciółmi, tak jak powiedział i czynił to sam Jezus. Wymaga to umiejętności zaparcia się siebie samych, by być wiarygodnymi świadkami naszej wiary.

Do tego zachęca nas Chiara Lubich słowami: „Spróbujmy. Dzień przeżyty w ten sposób ma wartość. (...) Ogarnie nas radość nigdy wcześniej niedoświadczona. (...) Bóg będzie z nami, bo jest z tymi, którzy kochają. (...) Może czasami zwolnimy, przyjdzie pokusa zniechęcenia, rezygnacji. (...) Ależ nie! Naprzód! Bóg daje nam łaskę. Zawsze zaczynamy od nowa. Dzięki wytrwałości zobaczymy, jak zmienia się świat wokół nas. Zrozumiemy, że Ewangelia prowadzi do pełni życia, rozświecła świat, nadaje smak naszej egzystencji, zawiera rozwiązania wszystkich problemów. Nie zaznamy spokoju, dopóki naszych niezwykłych doświadczeń nie podarujemy innym: przyjaciołom, którzy potrafią nas zrozumieć, krewnym, każdemu, komu chcielibyśmy to podarować. Odrodzi się nadzieja”.²

**„Wszystko więc, co byście chcieli, żeby wam ludzie czynili, i wy im czyńcie!
Albowiem na tym polega Prawo i Prorocy”.**

Ramiro, długoletni pracownik, dowiaduje się, że przyjęto nowych pracowników.

Zadaje sobie pytanie: „Gdybym miał wejść do tego biura po raz pierwszy, co bym chciał zastać, aby mi się podobało? Co sprawiłoby, że czułbym się tu dobrze?” Przygotowuje dla nich miejsce, szuka biurek, angażuje swoich kolegów. Wspólnie urządzają odpowiednie stanowiska pracy, a nowi koledzy czują radosną atmosferę i widzą zjednoczony zespół.

Letizia Magri

² Ch. Lubich, Słowo Życia, kwiecień 1978 r.